

A szakmai vita paródiája

A Magyar Energetika 2018. augusztusi számában megjelent Megújulók és/vagy atom? című cikket felvezető főszerkesztői felhívás ezzel fejeződik be: *”Kérem, olvassák el és írják meg, ami közben eszükbe jut.”* Elolvastam, szörnyű élmény volt: többször letettem, de végül is hőiesen végigszenvedtem. Szakmai kérdésekbe nem bocsátkozom, mert arra alkalmatlan és méltatlan az írásban rögzített „vita”. (Hárfás Zsolt kollégám blogjában [<https://atombiztos.blogstar.hu/2018/05/16/a-munkacsy-univerzum-talalkozasa-a-rogvalosaggal/52668/>] ezt is megtette.) Azonban, mint a folyóirat egyik alapítója, s a felelős nemzeti energiapolitika egyik elkötelezettje, kötelességemnek tartom, hogy gyorsan és röviden összefoglaljam a lényegét annak, ami hirtelen eszembe jutott:

- (1) Hogyan juthatott a MET oda, hogy egy ilyen „vitát” a programjába iktatott? Az alapítók a folyóirat célját a magyar energetika felelős és hiteles szolgálatában határozták meg. A MET alapszabályában is *szakmai* társadalmi szervezetként határozza meg magát. Ezeknek a követelményeknek a megcsúfolása, paródiája volt ez a rendezvény.
- (2) A vitatkozók egyike tudós, tájékozott energetikai szakember, a másik a témához nem értő környezetvédő propagandista politikus, „környezet és tájfelldrzejzi adjunktusi” jogosítvánnyal. A témát, a MET-ben elnökségi tag(!), moderátor is csak elfogult propaganda szinten ismeri. A vita ahhoz hasonlítható, mintha egy szívsebész professzor vitatkozna egy természetgyógyással a szívműtét gyakorlati kérdéseiről, egy tájékoztatlan újságíró moderálása mellett.
- (3) Ez egy olyan „vita”, amelynek már a témája (címe) is hamis, félrevezető; azt sugallja, mintha csupán választás kérdése lenne, hogy milyen energiahordozóra alapozzuk a villanytermelést. Sajnos nem így van.
- (4) Az is megdöbbentett, hogy ha már megtörtént is ez a szégyenteljes rendezvény, a Szerkesztőbizottság többsége támogatta ennek a szómágiának a közzétételét egy „szakmai” folyóiratban. A politikai gyakorlathoz hasonlóan nem ártana közzétenni a „név szerinti” szavazási eredményt. (Szeretném remélni, hogy volt legalább néhány ellenvélemény.) Azon is elgondolkodtam, hogy a Szerkesztőbizottság „demokratikusan” működik. Amikor én még szerkesztőségi bizottsági tag voltam, a megjelentetés természetes feltétele a konszenzus volt.
- (5) Bár az arcjáték és a gesztikuláció nem szakmai érv, a főszerkesztői bevezető érvelésében ez áll: (A vita résztvevői) *„arra gondolhattak a vitára való felkészülésük során, hogy a hallgatóság az általuk elmondottak és a szavaikat kísérő metakommunikációs jelzések (arcjáték, gesztikulációk) alapján eldöntik, melyiküknek van igaza...”* Biztos vagyok benne, hogy az energetikához értő professzor nem gondolt erre. Ő nem hitvitára, színházi paródiára készülhetett; a helyében én nem is vállaltam volna egy ilyen méltatlan szereplést.

Most abbahagyom, mert azonnali reagálásnak ennyi is elég. (A társulattal kapcsolatos részletesebb elemzésemet külön cikkben fogom kifejteni.)

Járosi Márton a MET és a Magyar Energetika egyik alapítója.

Budapest, 2018. szeptember 13.